

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ..

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਸੀ.ਐਚ.ਏ.ਐਮ. ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ; - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1695।

1964 ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ 111)- ਐੱਸ. 188 ਅਤੇ 199—ਜਲੰਦੂਰ
ਸਤੰਬਰ, 29 ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਿਕਸ਼ਾ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ—ਧਾਰਾ 4 ਨਵੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ
 ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ—ਕੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਪੀ) ਦੇ ਸਾਦੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਏ ਦੇ ਟਾਇਰਾਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਆਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਉਹਨਾਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਡੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਕੁਝ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਰਸਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ।

ਬਾਬੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਸਹੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਹੀ ਰਾਹ ਨਾ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਭਾਗ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

“ਐਸ. 4(1) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਛਲੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇ ਉਹ ਰਕਮ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ, ਰਕਮ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਦਫਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਬਕਾਇਆ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ।

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਪਿਛਲੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾਂ ਬਰਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾਂ ਬਰਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਜਾਂ ਬਰਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੱਕ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ, ਮੰਨਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਫੀਲਡ, ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਦਾ ਚਾਰਟਰ (ਕਮੇਟੀ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਟਾਵਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਧੂ ਹੋਵੇਗੀ / ਐਕਟ .

^ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੀ ^{ਆਰ} ਜੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-

ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 27 ਮਾਰਚ, 1964 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ SO 139/PA 3) 11/8-201/64, pu blish cd, ਭਾਗ fA, ਮਿਤੀ 27 ਮਾਰਚ, 1964 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ।

G. ਪੀ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ. ਗੁਪਤਾ, ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ.

H. ਆਰ. ਸੇਢੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ

ਆਰਡਰ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੈ—ਇਕ ਮਹਾਜਨ, ਰਿਕਸ਼ਾ ਦਾ ਮਾਲਕ (ਚਮਨ ਲਾਲ) ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਰਿਕਸ਼ਾ ਚਾਲਕ (ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ) ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰਿਕਸ਼ਾ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਅਤੇ 199 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 17 ਮਾਰਚ, 1964 ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ 27 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਭਾਗ IA ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ 1 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਰਜ਼ੀਆਂ। ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 4 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:- : •

ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਧਾਰਾ 5 ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਦੇ ਦਿਨ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ। ਸੋਚੋ ਕਿ ਹਰ ਸਾਲ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦਾ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

262

ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕਮੇਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਤਹਿਤ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 188 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਪੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ

ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ: -

188. ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਅਤੇ ਕਰੇਗੀ-

(a) ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ (ਹੋਰ - ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ), ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹੀਏ ਦੇ ਟਾਇਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿੰਨੀ ਮਮ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ - ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਿੰਨੀ ਮਮ ਵਿਆਸ ਲਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:

(b) ਉਹਨਾਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਡੀ, ਗੱਡੀ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਸਾਧਨ, ਜਾਂ ਭਾਰ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਢੋਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਨਵਰਾਂ, ਜਾਂ ਭਾਰ ਢੋਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ, ਜਾਂ ਗੱਡੀ, ਗੱਡੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਵਾਜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰੇ:

'(p) ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹੀਏ ਦੇ ਟਾਇਰਾਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚੌੜਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹੀਏ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵਿਆਸ। ਕਮੇਟੀ ਉਹਨਾਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਡੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਕੁਝ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ

ਦੌਰਾਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਬੰਧੀ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਰਸਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ।

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਉਠਾਈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਘਿਣਾਉਣੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚਾਰਟਰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਧੂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਂ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਇਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ³ ਪੀ ਦਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਜੋ ਕਿ - 1 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਮਹਾਜਨ ਜੇ. 188 ⁴ ਪੀ.ਯੂ.ਐਨ.ਜੇ.ਏ.ਬੀ. ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ^{ਇਸ} ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ :-

- (1) ਲਖਨਊ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਬਨਾਮ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ (1);
- (2) ਸ. ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ (2);

(3) ਵੀਰੱਪਾ ਬਨਾਮ ਰਮਨ ਅਤੇ ਰਮਨ ਲਿਮਿਟੇਡ (3);

(4) ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (4) ਅਤੇ

(5) ਸੌਤਿਆ ਰੰਜਨ ਬਨਾਮ ਕਾਮਰੇਡ ਪੁਲਿਸ, ਕਲਕੱਤਾ (5)। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤਾਹਿਰ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਮੁਜ਼ੱਫ਼ਰਨਗਰ (6) ਅਤੇ ਲੋਕਨਾਥ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ (7) ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਲਟ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਡੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਉਸ ਸੀਮਤ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਸ਼ਾ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 188 ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

RS-

~ ' (1) ਏਆਈਆਰ 1958 ਸਾਰੇ. 853

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਏ.ਯੂ. 186.

3 ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 192.

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 SC 430.

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਕੈਲ. 417.

(6) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 630

(7) ਏਆਈਆਰ 1952 ਓਨਸਾ 42.

2923 HC—1,000—6-2-65—C” P. & S., Pb., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ